

Исток Православни

РООТС (Корени) - операција разбијања СРЈ

ПЛАНИРАЊЕ РАТА ПРОТИВ СРБИЈЕ:

1. Претходна лична опажања
2. О актуелним лажима које су изrekli Шредер, Шарпинг и Фишер
3. Тајна акција ЦИА на комадању Југославије

... Датум: Среда, 16. април 1999

Проследио Јирген Ринтс, представник за штампу ПДС у немачком парламенту преузето са

<http://www.коментар.цо.уу/сип/виештопиц.пхп?t=2315&хигхлигхт=>

3. Тајна акција ЦИА на комадању Југославије

Шифровано име: "Роотс" (корени) - тајна акција ЦИА, која је припремила рат.

Циљ: уништење Југославије путем губитка Косова, Војводине и Црне Горе.

На "Роотс" операцији, САД раде од почетка прве Клинтонове администрације - у блиској сарадњи са Немачком - ЦИА и ДИА, подржане од стране немачке тајне службе. Циљ "Роотса" је војна и етничка дестабилизација СР Југославије, последњег упориста отпора на Балкану.

Циљ "Роотса" је одвајање Косова, као главног извора сировина за СРЈ, путем обимне аутономије, путем присвајања од стране Албаније или путем тоталне независности; одвајање Црне Горе, јединог преосталог прилаза Србије ка Јадранском мору и исчашење Војводине - "житнице" и извору осталих сировина за Југославију - што води до тоталног колапса СРЈ, као за зивот способне, индустријске земље.

Иза овакве акције стоји страх Немачке и САД да ће СРЈ ступити у савез са Русијом и другим бившим совјетским државама, када, у блиској будућности, Јељцина буду замениле комунистичке и националистичке снаге.

Недељни телеграф, 12.септ.1999.г!

Репортеру Недељног Телеграфа један од лидера опозиције у Србији изјављује, после недавног разговора са Робертом Гелбардом, до пре неки дан "специјалним америчким човеком за демократизацију Србије".

Гелбард је мртав хладан у једном тренутку изговорио: "Засто се ви толико пласите градјанског рата у Србији!? Био би кратак и ефикасан!" У подтексту се могло чути: "Малог, изрезаног" рата. Да се на Западу све озбиљније "рачуна" са могућношћу оружаног сукоба Срба против Срба, говоре анализе Стејт департмента (ЦИА), које је Гелбард овако изложио...

Против Милосевица је 70-75% грађана Србије, никад их више није било (некад га је толико подржавало), те он серију притисака, и споља и изнутра, не може да издржи. Наса је процена да у току октобра или новембра, уз одредјену меру насиља, уз мали, "мозда и резирани" грађански рат, резим мора да падне (резим или Србија) . Не би се пролило много крви, ми то не бисмо дозволили...

После краће паузе, додао је: - Спремни смо да интервенисемо да бисмо спречили Србе да се међусобно убијају. Наравно, кад (и ако) падне Милосевиц. У кулоарима серије разговора у Херцег Новом, један други америцки дипломата открио јос више:

"Ако неко мисли да је нама довољна пацификација Косова, грдно се вара. Стратески интерес САД јесте потпуно овладавање централним Балканом, а то сте ви. Па зар заиста мислите да смемо да доцекамо изборе у Русији и поцетак предизборне кампање у Америци са нерашчишћеном ситуацијом овде? Да рескирамо да Србија сутра постане продужена рука националистичке Русије, ако се тамо промени власт, а по свој прилици хоће?...

На примедбу лидера опозиционе странке, на цијим се информацијама заснива овај текст, да он "не види толике тензије у земљи да би могло да додје до грађанског рата", Американац је, у шали, додао: - Не мора да зарати власт са опозицијом да бисмо ми тај позар гасили. Имамо и алтернативу: злочини над Србима на Косову се настављају, Милосевиц губи нерве, сађе генерала Павковица са војском доле... И ? - Збрисали бисмо вас. Бољи разлог за 'зесток одговор' не бисмо насли, и немојте да мислите да о томе не размисљамо. Једном рецју - провоцирање - да би се добио

повод за стратески продор у централну Србију.

Нас саговорник из опозиције није сигуран колико су ове "успутне" прице америцких саговорника опипавање пулса, мозда и намерно наводјење на криви траг, а колико се темеље на дугороцним плановима скројеним у најмоцнијој земљи света.

Једно је сигурно: Американци су цврсто одлучили да до почетка следеће године овде на власти виде некога са ким могу да сарађују . (Недељни телеграф, 12.септ. 1999.г.)

Добро је, нису до краја остварили оно што су мислили, али да Русија није ојачала...

Ухапшен због претњи Бајдену Гарда „Цара Лазара“ саопштила је да је њихов командант Хаџи Андреј Милић ухапшен јуче око 16 часова, због претњи да ће оборити авион Џозефа Бајдена, потпредседника САД.

НАТО - пријатељски хегемон - Или: зашто је Американцима био потребан рат на Косову

Марк Ротхсцхилд, Лос Андјелес, 2. јуни 1999.г.

Трофеј припада победнику - Или: Засто амерички либерали воле рат на Косову

... Који је био први изговор да би се оправдала уплетеност САД у Вијетнаму? Према министру одбране у Кенедијевој и Дзонсоновој администрацији, Роберту С. МекНамари,

поцетак умесаности САД почиње од одлуке да се подрзи поновна окупација бивсе француске колоније Индокине (колонијално име Вијетнама) од стране француских трупа 1948.г. Према Макнамари, та одлука била је недвосмислено услуга за услугу. Француски услови су били јасни: САД морају подрзати француску реокупацију Вијетнама или це, у супротном, Француска одбити да се придрузи новом европском савезу званом НАТО. САД су се слозиле са овим. Кад данас погледамо уназад, после 50 000 погинулих Американаца, моземо видети глупост те одлуке.

У свету после ИИ светског рата, НАТО је био наса награда, Пах Америцана која се прузала преко Западне Европе означавајуци насу победу над поразеним Европљанима (Немацком и Италијом). Цак су и затегнути дани октобра 1962. које смо звали "Кубанска ракетна криза" (време када је свет досао на ивицу избијања термонуклеарног рата), имали своје порекло у НАТО акцији - америцко разместање (Јупитер средње-дометних) пројектила у Турској, априла 1962.г.

"Кубанска ракетна криза" једва је приведена крају, након сто је Кенеди обецао Хрусцову (преко руског амбасадора Анатолија Добрињина) да це САД повуци увредљиве пројектиле Јупитер из Турске, ако Хрусцов то исто уради у Куби. Склопљен је споразум и марта 1963 (после одлагања ради оцувања престижа) ракете у Турској су биле демонтиране.

Дакле, НАТО је био ту од поцетка - бабица на сваком монструозном родјењу изазваном хладним ратом. Сада, и након сто се хладноратовска битка примирила, НАТО зиви даље.

НАТО је био некад насе средство водјења хладноратовске

инострани политике.

Сада је НАТО постао политика за саму себе.

Средство је постало циљ.

Тада, као и сада, америцки либерали су преузели водјство у објасњавању уплитања и интервенција САД. "Хуманитарно бомбардовање" Била Клинтона и британског премијера Тони Блера је аналогно некадасњем објасњавању разлога уплитања САД у Вијетнаму. У Вијетнаму САД нису могле просто "засеци, па побеци", јер је нас "кредибилитет код наших европских савезника" био у питању. Сада морамо наставити бомбардовање Србије или це "НАТО изгубити кредибилитет", јер је сада "сама алијанса у питању".

Заједнички садрзатељ мирења са оваквим политикама је склоност америцких либерала (не само либерала) да прихвате скоро сваку политику естаблишменра САД за коју се сматра да је потребна континуираној доминацији САД над Европом.

Свака хипокризија и свако недело је прихватљиво ако може бити оправдано одбраном да би САД, у супротном, могле изгубити свој утицај над Европом. Или, другачије - све се оправдава ако то спречава да друга сила доминира Европом. Иако ове две тврдње изгледају различите, оне су, у терминологији реалне политике, иста ствар.

... Идеја да је овај рат поцео зато сто је Југославија одбила да потпише документ на конференцији (у Рамбујеу, Француска) који је требало да заштити албанску муслиманску мањину је лас која не може бити изгласана указивањем на недостатке Милосевицевог резима. Милосевиц је могао бити и реинкарнирани Хитлер, и његов резим може бити пакао на земљи, али никакви морални падови Југославије или њених лидера не могу променити основну истину - овај рат су

запоцеле САД у циљу војне окупације Косова.

Погледајте основне захтеве САД Југославији. Један захтев остаје, док остали долазе и одлазе. Тај захтев је - војна окупација Косова.

Ако прочитате око Документа из Рамбујеа, наци цете да се рец "избеглица" или "избеглице" појављују само 4 пута у целом документу, са само једним параграфом посвећеном тој теми. Овај параграф (цитиран испод) је једино парце доказа у Документу из Рамбујеа о НАТО хвалисавој бризи за избеглице.

...Колико често се појављује рец "војна"? Појављује се 49 пута! Рец "пуномоцје" (овласцење, управа) појављује се 78 пута! Ако прочитате "Документ из Рамбујеа" видећете да се у њему говори о војној управи и окупацији - а не о репатријацији избеглица.

Цињеница да се избеглице помињу тако ретко у оригиналном документу не треба никог да изненадјује, јер је 700-800 хиљада људи који су тренутно избеглице са Косова напустило своје домове, тек посто је НАТО поцео да бомбардује Косово 24 марта.

Шта је НАТО и како он формира своју политику?

Сви се изгледа слазу да је НАТО један савез ција се политика доноси након отвореног и демократског разматрања од стране његових земаља цланица. Зар то није тацно? Не, то је у сустини погресно. Тело које одредјује политику НАТО - Северноатлантски Савет (НАЦ), састаје се само у тајности; за време ових тајних састанака земље цланице не гласају о политици - уопсте и не постоји механизам за гласање у Северноатланском савету.

У формулацији за коју би неко могао да помисли да је преписана из Стаљиновог "Водица за посетиоце за доносење одлука у Кремљу", цитамо ове стране званичног НАТО приручника: "Када треба да се доносе одлуке, акција се уговара на основу једногласности и општом сагласношћу. Нема гласања или одлучивања путем већине."

Одрицање (уздрзавање) је вредно запазања (изванредно). Оцигледно је да НАТО креира своје политичке одлуке једногласно. Следећа реченица у истом параграфу је још упецатљивија. Наставак: "Свака нација представљена за столом Савета или у неком од њему подређених одбора, задржава потпуни суверенитет и одговорност за своје одлуке."

Дакле, чак и након сто се постигну "једногласне" одлуке, земље чланице нису обавезне да их се придржавају! Цитајуци ово неко би помислио да је НАТО неспособан да формулисе и спроведе повезану војну политику као сто је "Операције Уједињене Снаге" (како НАТО зове рат против Југославије), али то (оцигледно) није случај.

Јасно је да постоји више о томе како НАТО оперисе него сто је то презентовано у званичном НАТО приручнику. Непрозрачност НАТО је услед цињенице да је НАТО изворно америцки изум (покренут од и за Американце), а не савез једнаких.

Када је НАТО формиран априла 1949, европски чланови морали су да пристану да обецавају да неће напустити алијансу у наредних 21 годину! Ова одрицуца клаузула је олицена у Цлану 13. Северноатланског споразума из 1949 (законске основе НАТОа). Цлан 13. казе: "Након периода од 21 године након ступања споразума на снагу, свака страна може прекинути да буде страна, годину дана након уручивања

објаве отказа влади САД."

Дозвола за излазак предвидјена за све земље цланице осим за САД! Објасњење овога је да је споразум постигнут да буде толико погодан за САД, да се то није десило никоме, осим ако САД нису зелеле да у то време избаце неку земљу.

ПРИЈАТЕЉСКИ ХЕГЕМОН

Иако су у НАТО доминирале САД, то је задовољило европске НАТО цланице, јер је тако обезбедјена европска стабилност - да ниједна европска земља неће тезити да успостави доминантну (хегемонистицку) војну позицију.

- За мале европске земље, какве су Данска и Холандија, доминација САД је Богом дата, јер их ослобадја од потенцијалне сабласти немацке војне хегемоније.

- За Немацку и Француску (обе су потенцијални европски хегемони), НАТО их ослобадја потребе за скупим и дестабилизујцим војним ривалитетом.

- За Велику Британију, НАТО одрзава умесаност САД у Европи као моцног енглескоговорног савезника и традиционалног заститника англофилских интереса, а и противтезу континенталном (Француска и Немацка) утицају.

Дакле, мада Америком водјени НАТО брани Европу од спољне агресије (нпр. Русије), јос вазније је да је брани и од саме себе. Улога НАТО у унутрасњој стабилизацији, vise него улога у спољасњој одбрани, постала је сустина НАТО. Ово је посебно тацно данас, када је Варсавски пакт престао да постоји и када су руске орузане снаге ослабиле.

Стабилизујући утицај САД је оно што им дозвољава да захтевају и добију тихи пристанак за своју де факто хегемонију у Европи. САД, у улози неопходног и "пријатељског хегемона", биле су у могућности да воде НАТО практично својеволно за време хладног рата. Консензус је у НАТО, за време хладног рата, у пракси је знацио попуштање доминацији САД.

Али управо је способност НАТО да обезбеди стабилност за Европу то што је доведено у питање његовом несмотреносцу и стрепњом на Косову.

НАТО мотивација није била заснована на хуманитарним разлозима и мировна конференција у Рамбујеу није ни намеравано да успе, већ је била провокација, смисљена да служи као изговор за одлуку НАТО да бомбардује Југославију.

Зашто су САД желеле рат

...САД су одржавале баланс моћи у Европи за време хладног рата, ститећи Европу од Исока (Русије) и обезбедјујући да ниједна европска сила не постане доминантна. Ова стабилизаторска функција била је свеопште цењена од европских цланица НАТО за време хладног рата, али када се хладни рат заврсио, предуслови који су НАТО давали вредност, поцели су да долазе у питање.

Када је хладни рат завршен, Варсавски пакт распустен, и Русија војно ослабљена, разлог постојања НАТО досао је у питање, од стране европског јавног мњења. Европљани, уопште, прихватају концепт колективне безбедности, као неки противотров хегемонизма, али се истовремено питају да ли су САД јос увек неопходне за ту функцију и да ли САД могу бити замењене једним пан-Европским орузаним снагама.

Такве снаге - под директном политицком контролом Европске Уније (ЕУ) - већ постоје. Оне су (необично) назване "Западно-европска Унија" (WEU). Она се такође некад назива и "Евро-корпус", или евро-бирокупратском терминологијом - "Европски идентитет за безбедност и одбрану" (ЕСДИ).

Дебата у ЕУ о ЕСДИ често је формулисана као дебата о релативним вредностима НАТО наспрам WEU, но подтекст те дебате није о улози НАТО у Европи - већ о улози САД у Европи! Али посто је ово тако деликатан предмет, расправа је формулисана корисцењем сурогата - борба НАТО наспрам WEU.

Како се приближавала прослава 50-годишњице НАТО у априлу 1999, његово америпцко рукуподство знало је да се близи криза. Да се та 50-годишњица не би претворила у забаву поводом распада, морало је нешто да се деси да убризга нови зивот, нову употребност у НАТО. То нешто - био је рат у Југославији. Рат у Југославији скован је да се поклапа са 50-годишњицом НАТО, ција је прослава одрзана у Васингтону у априлу 1999.г.

САД знају да, ако европско јавно мњење не буде гледало на НАТО као на неопходност ради безбедности у Европи, његова улога биће редукована и, евентуално, подредјена војним снагама Европске Уније - WEU.

Амбасадор САД Алехандер Версхбов - стални представник у НАТО Северноатлантском већу - у једном интервјуу, бас пре почетка априлске прославе 50-годишњице НАТО, био је потпуно искрен о потреби НАТО да спреци стварање "одвојених европских способности и структура"...

П: Како видите улогу САД у развипку НАТО у оквирима учесца САД и њене приврзениости алијанси?

Версхбоу: Наша главна брига је да у поступку институционалног развијања ЕСДИ не изгубимо то што је већ постигнуто у грађењу ЕСДИ у оквиру НАТО. Очекујемо да ће Вашингтонски скуп означити завршење уређења ЕСДИ договореног на заседању Северноатлантског савеза у Берлину 1996 - укључујући и механизме за дељењем НАТО активе са WEU. Тај договор чува НАТО као оквир за колективну одбрану и избегава расипање и политичко раздвајање који би могли доћи од покушаја да се оснују посебне европске способности и структуре.

П: Да ли постоје опипљиви резултати које бисте желели да видите као резултат прославе 50-годишњице НАТО у Вашингтону у априлу?

Версхбоу: Има их туце. За почетак, прославићемо прикључивање Чешке, Мађарске и Пољске у НАТО - то је важна тачка, јер показује да је Стаљинова линија поделе у Европи избрисана заувек.

[хттп://www.wcwc.org/артицлес/1999/јун1999/цомм-ј17.схтмл](http://www.wcwc.org/артицлес/1999/јун1999/цомм-ј17.схтмл)

Ухапшен због претњи Бајдену

Гарда „Цара Лазара“ саопштила је да је њихов командант Хаџи Андреј Милић ухапшен јуче око 16 часова, због претњи да ће оборити авион Џозефа Бајдена, потпредседника САД.